

Tot vroom aandenken van
MIJNHEER

Jozef DE SCHUYFFELEER

echtgenoot van Mevrouw

Gabrielle DELVOYE

Senator

Voorzitter van de Vlaamse vleugel

van de Christelijke Volkspartij

Oud-Nationale Voorzitter van de

K.A.J.

Oud algemene Voorzitter van het

J.V.K.A.

Oud algemene Secretaris van het

A.C.W.

geboren te Laken-Heysel op 15 juli 1913
en godvruchtig in de Heer ontslapen te
Leuven op 21 juni 1959, voorzien van de
troostmiddelen van onze Moeder de
H. Kerk.

Een schrijnende beproeving is neergekomen
over een schoon en nog zo jong gezin; een
verlies van ongewone betekenis treft de
Christelijke Arbeidersbeweging, meer zelfs, de
hele katholieke gemeenschap van ons land.
Want onoverzienbaar is al het goede dat de
overledene tot stand bracht, en grote verwach-
tingen stonden nog op hem gesteld, voor al
wat voor God en voor de mensen goed is. Eens
te meer moeten wij in deemoed erkennen dat
Gods wegen niet zijn zoals de onze. Wij kun-
nen enkel, in gelovende vertrouwensovergave,
het laatste woord van de duurzame overledene
nazeggen « Ja, Vader ».

God had hem begiftigd met uitzonderlijke
gaven voor de aktie: een grondig eerlijke
geest met een fijn aanvoelingsvermogen om-
trent mensen, stromingen en toestanden, een

joviaal en eerlijk gemoed dat de mensen in
sympathie voor hem openstelde, een overtuig-
gend en meeslepend sprekerstalent, een grote
dynamische drijfkracht voor het handelend op-
treden. Hij kon met bekwame spoed en tref-
zekerheid, en met mannelijke beslistheid, be-
sluiten treffen, deze uitwerken, en daarbij zijn
medewerkers bijhouden en aandrijven zonder
hen los te laten.

Met al die gaven heeft hij zich totaal, en
tot vroegtijdige uitputting van zijn levenskrach-
ten, gegeven aan het ideaal zijner jeugd: de
uitbouw van het Rijk Gods en van het chris-
telijk levensgeluk onder de mensen en inzon-
derheid in de arbeidswereld. Want daarom
tenslotte was het hem steeds en overal te doen.
Hetzij hij zich inzette op het gebied der Katho-
lieke Aktie, op dit der sociale aktie, of op dit
der politieke aktie, steeds was zijn rusteloze
bedrijvigheid bezielend en gericht door aposto-
lische bedoelingen: omdat het van betekenis
was voor het Rijk Gods onder de mensen. Zijn
mateloze ijver kon zelfs niet door voortekenen
van mogelijke vroegtijdige dood waarvan hij
zich bewust was, ingetoomd worden. Niemand
betoont grotere liefde dan wie zijn leven geeft
voor anderen.

Wat bij hem bijzonder trof, het was zijn
eerlijke rechtschapenheid en zijn grote zuiver-
heid van inzicht. Hij zocht voor zich zelf noch
eer, noch succes, noch persoonlijk voordeel,
noch voldoeningen van eigenliefde. Hij zag en
zocht enkel het goede dat te doen was. Van-
daar in hem die sympathieke eenvoud, die
onafhankelijkheid en vrijheid van oordeel, en
inzonderheid, die treffende eerlijke moed waar-
mede hij ook tegenover vrienden, hoe lief ze
hem ook waren, het ware maar soms minder
aangename woord durfde te spreken dat hem
bleek te moeten gesproken worden.

Tallozen voelen diepe treurnis om zijn heen-
gaan, omdat zij nu vooral zeer helder beseffen
wat zijn medewerking waard was, wat zijn
vriendschap voor hen was, wat zijn medesle-

pend en vormend woord in hun leven betekend heeft, wat zijn drijfkracht in hen heeft losgemaakt, wat zij in moeilijkheden aan hulp en dienstbetoon bij hem gevonden hebben.

Het diepere geheim van de morele grootheid en invloed van zijn persoonlijkheid lag in de trouw aan zijn contact met God, met Gods woord en Gods genadebronnen. Hij was niet van diegenen die door de drukte van hun inzet voor het goede geen tijd meer menen te kunnen vinden om God vaak te ontmoeten. Hoe ontzettend druk hij het ook altijd had, toch nam hij nagenoeg elke morgen of avond de tijd om bij God te zijn in zijn Eucharistisch offer en Liefdemaal. Hij zocht regelmatige spijszorg van zijn geestelijk leven in passende devote lezing, en vaak als hij alleen was hield hij zijn wagen stil langs min drukke banen om daar de eenzame rustige stond geestelijke lezing te nemen die hij elders niet vinden kon. Nooit wilde hij de genade ener jaarlijkse retraite ontberen. Hij was de man van het vertrouwend, biddend en handelend geloof.

Dierbare echtgenote, schoon en gelukkig was ons samenleven. Gij zijt mij een zo grote hulp en steun geweest. Gij waart zo edelmoedig mij vrij te geven voor mijn apostolische arbeid. Gij begreep en gij hebt aanvaard.

Gij hebt mij met zo trouwe en liefdevolle zorgen omringd tot op ons laatste scheidensstond. Ik dank U om dit alles. Dat ik van U en van onze vijf lieve kinderen moest scheiden was het zwaarste. Ik voelde mij nog zo nodig. God heeft het anders gewild. Nu zal Hij zelf des te meer Uw Vader zijn. Betrouw op Zijn Voorzienigheid.

Lieve kinderen sluit nu om moeder de liefdebond. Eert en bemint haar nu meer dan ooit. Uw vader zal uw opgang in het leven volgen en u bijstaan van uit de hemel. Wilt worden wat uw vader zo innig verlangde dat gij worden zoudt. Eens komt de dag dat wij het geluk zullen mogen hebben allen samen bijeen te mogen zijn bij God.

